

Komunikowanie polityczne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikowanie polityczne
Kod przedmiotu	14.1-WH-PD-KPO 2-Ć-S14_pNadGen02MG1
Wydział	Wydział Humanistyczny
Kierunek	Politologia. / Polityka bezpieczeństwa
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	drugiego stopnia z tyt. magistra
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	2
Liczba punktów ECTS do zdobycia	7
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Piotr Łukomski

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	30	2	-	-	Egzamin

Cel przedmiotu

Przedmiot ma za zadanie ukazać procesy komunikacyjne w sferze publicznej jako czynnik kształtujący w sposób istotny politykę rozumianą jako gra formułowanych publicznie interesów grup społecznych i partii politycznych, a w konsekwencji rolę mediów kształtowaniu tejże polityki.

Wymagania wstępne

Brak

Zakres tematyczny

1. Sposoby komunikowania się w społeczeństwach a systemy polityczne.
2. Struktura komunikacji masowej. Struktury społeczne jako struktury komunikacyjne.
3. Powstanie społeczeństwa masowego a rozwój prasy, telewizji i internetu.
4. Systemy demokratyczne a kształt sfery publicznej. Czy medium to informacja?
5. Wolność słowa jako fundament wolności obywatelskich.
6. Konieczność publicznej debaty czyli skąd wziąć rozumnego obywatela.
7. Pojęcie i istota opinii publicznej. Procesy kształtowania opinii publicznej.
8. Opinia osobista i tworzenie opinii publicznej. Opinia publiczna i demagogia.
9. Rola środków masowego przekazu w funkcjonowaniu opinii publicznej.
10. Demokracja widzów: rola telewizji w stworzeniu *homo videns*.
11. Sieć i pojawienie się nowego ludu we współczesnej demokracji.
12. Socjalizacja poprzez media i jej konsekwencje. Dziennikarze w roli autorytetów poznawczych.
13. *Mediokracja* czyli rządy kogo? Problem i jego możliwe rozwiązania.
14. Rozproszenie władzy politycznej i jego konsekwencje dla państwa.

Metody kształcenia

Praca z tekstem w grupie; samodzielna praca z tekstem; debata problemowa, prezentacje grupowe; praca semestralna

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna podstawowe modele komunikowania masowego i publicznego. Zna definicje informacji i rozumie jej znaczenie w kształtowaniu struktury społecznej	• KP2_W02 • KP2_W03	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia
Zna podstawowe medialne fora debaty publicznej i rozumie ich znacznie dla procesu powstawania opinii publicznej.	• KP2_W09	• bieżąca kontrola na zajęciach • kolokwium	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna i rozumie funkcje mediów publicznych i ich znaczenie dla funkcjonowania demokracji liberalnej.	• KP2_W09 • KP2_W13	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • odpowiedź ustna • praca pisemna	• Ćwiczenia
Zna zasady racjonalnej debaty publicznej i rozumie relacje zależności pomiędzy wolnością mediów i ich strukturą.	• KP2_W02 • KP2_W10	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • praca kontrolna	• Ćwiczenia
Zna zależności pomiędzy procesami uczenia się społecznego a funkcjonowaniem państwa.	• KP2_W09	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium	• Ćwiczenia
Posiada umiejętność samodzielnego przygotowywania stanowiska w debatach publicznych i jego obrony	• KP2_U06	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • praca pisemna	• Ćwiczenia
Posiada umiejętność analizowania publicznych wystąpień i debat politycznych.	• KP2_U03	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
Posiada umiejętność oceny wartości badań opinii publicznej i krytyki ich wyników.	• KP2_U08 • KP2_U11	• bieżąca kontrola na zajęciach • dyskusja • kolokwium • praca pisemna	• Ćwiczenia
Na podstawie zdobytej wiedzy potrafi przedstawić twórcze propozycje rozwiązań kwestii dyskutowanych w przestrzeni publicznej.	• KP2_K09	• bieżąca kontrola na zajęciach • odpowiedź ustna	• Ćwiczenia
Stosuje się w debatach do zasad konstytucyjnych dla racjonalnej dyskusji.	• KP2_K02 • KP2_K04	• dyskusja	• Ćwiczenia
Jest otwarty na nowe idee i gotów do zmiany opinii w świetle dostępnych danych i argumentów.	• KP2_K04	• dyskusja	• Ćwiczenia
Nie stosuje w dyskusjach argumentacji ad personam, ale poszukuje rzeczowych argumentów.	• KP2_K02 • KP2_K05	• dyskusja	• Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie kolokwium ustnego, tj. prawidłowa odpowiedź na 3 pytania (30% wartości oceny); przygotowanie pracy semestralnej (30%); aktywność na zajęciach (40%)

Literatura podstawowa

1. B. Dobek-Ostrowska, *Komunikowanie polityczne i publiczne*, Warszawa 2011,
2. M. Nieć, *Komunikowanie polityczne w społeczeństwach przedmasowych*, Wolters Kluwer Polska, 2011,
3. *Studia empiryczne nad komunikowaniem politycznym w Polsce*, red. B. Dobek-Ostrowska, K. Majdecka, Wrocław 2011, Wyd. UWr,
4. T. Goban-Klas, *Media i komunikowanie masowe. Teorie i analizy prasy, radia, telewizji i internetu*, Warszawa 2009, PWN,
5. D.R. Kinder, *Komunikacja i polityka w epoce informacji*, w: *Psychologia polityczna*, red. D.O. Sears, L. Huddy, R. Jervis, Kraków 2008, ,
6. Ch. S. Taber, *Przetwarzanie informacji a opinia publiczna*, w: j.w.,
7. K.M. McGraw, *Wizerunki polityczne: tworzenie i sterowanie*, w: j.w.,
8. J. Habermas, *Strukturalne przeobrażenia sfery publicznej*, Warszawa 2007,
9. G. Sartori, *Homo videns. Telewizja i postmyślenie*, Warszawa 2007,
10. M. Castells, *Spółczesność sieci*, Warszawa 2007,
11. S. J. Baran, D.K. Davis, *Teorie komunikowania masowego*, Kraków 2007,
12. W. Schulz, *Komunikacja polityczna*, Kraków 2006,
13. J. Street, *Mass media, polityka i demokracja*, Kraków 2006,
14. J. Baudrillard, *Spółczesność konsumpcyjna*, cz. III Środki masowego przekazu, seks i czas wolny, Warszawa 2006,

15. J. Baudrillard, *Wojny w Zatoce nie było*, Warszawa 2006,
16. M. Karwat, *O demagogii*, Warszawa 2006,
17. P. Bourdieu, Dystynkcja. Społeczna krytyka władzy sądenia, Warszawa 2005, rozdz. VIII Kultura i polityka,
18. M. McLuhan, Zrozumieć media: przedłużenia człowieka, Warszawa 2004,
19. E. Bendyk, Antymatrix: człowiek w labiryncie sieci, W.A.B 2004,
20. R. Nisbet, *Przesady*, Warszawa 1998, tam hasło *Opinia społeczna*, Podobnie postępuj w przypadku kolejnych pozycji bibliograficznych literatury podstawowej wciskając [Enter]. Pamiętaj o kolejności: autor, tytuł, wydawnictwo, miejsce, rok wydania! Przed wciśnięciem [Enter] skasuj ukryty tekst: „Podobnie ...”.

Literatura uzupełniająca

1. The Sourcebook for political Communication Research. Methods, Measures, and analytical Techniques, ed. E. P. Bucy, R. L. Holbert, N. York and London 2011, Routledge,
2. W. Cwalina, A. Falkowski, *Marketing polityczny*, Gdańsk 2011, GWP,
3. J. B. Thomson, Skandal polityczny. Władza i jawność w epoce medialnej, Warszawa 2010,
4. A. Levin, The Cost of free Speech. Pornography, Hate speech, and their Challenge to Liberalism, Palgrave Macmillan 2010,
5. T. Płudowski, Komunikacja polityczna w amerykańskich kampaniach wyborczych, Warszawa 2008,
6. M. Golka, Bariery w komunikowaniu i społeczeństwo (dez)informacyjne, Warszawa 2008,
7. M. Karwat, *Teoria prowokacji*, warszawa 2008,
8. W. Jabłoński, Kreowanie informacji. Media relations, Warszawa 2007,
9. Kolczyński M., Mazur M.: Wojna na wrażenia. Strategie polityczne i telewizja
10. *w kampaniach wyborczych w 2005 r. w Polsce*. Warszawa 2007, Wyd. Sejmowe,
11. R. Huckfeldt, P.E. Johnson, J. Sprague, Political Disagreement. The Survival of Diverse Opinions within Communication Networks, Cambridge UP 2004,
12. K. Bachmann, *Konwent o przyszłości Europy*, Wrocław : "Atut", 2004,
13. M. Haase, System demokratyczny i mediatyzacja polityki, w: Dobek-Ostrowska B. (red.): Media masowe w systemach demokratycznych. Teoretyczne problemy i praktyczny wymiar komunikowania politycznego. Wrocław 2003,
14. J. Lewis, Constructing Public Opinion. How Political Elites Do What They Like and Why We Seem to Go Along with It, Columbia UP, New York 2001,
15. Karwat M.: *Charyzma i pseudocharyzma*. W: Bodio T. (red.): *Przywództwo polityczne*. „Studia Politologiczne”. Vol. 5. Warszawa 2001,
16. B. Dobek-Ostrowska, J. Fras, B. Ociepka, *Teoria i praktyka propagandy*, Wyd. UWr 1997.

Uwagi

Brak

Zmodyfikowane przez dr hab. Łukasz Młyńczyk, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 13-09-2016 08:24)

Wygenerowano automatycznie z systemu SyllabUZ